

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

12 mei 2000

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie,
enerzijds, en de regering van de republiek Oezbekistan, anderzijds,
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend te Tashkent op 17 april 1998**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	11
Advies van de Raad van State	15
Ontwerp van decreet	19
Bijlage : Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Oezbekistan, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Tashkent op 17 april 1998	23

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Betekenis van de overeenkomst

Doel van de overeenkomst

In het algemeen staat de Vlaamse regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Alhoewel buitenlandse investeringen reeds worden beschermd door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clausule van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zulke overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

De overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen uit hoofde van die zes overheden en zelfs rechtstreeks uit hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zgn. “gemengde” karakter van de BLEU-overeenkomsten inzake investeringen werd in april 1995 unaniem aanvaard door de leden van de in-

terministeriële Conferentie voor buitenlands beleid. Zowel de Gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De Gewesten zijn immers bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewest-aangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat ze in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid.

2. Schets van het partnerland

Institutionele en politieke gegevens

Na de augustuscoup in Moskou werd op 1 september 1991 de onafhankelijkheid uitgeroepen van de Republiek Oezbekistan. Nochtans had Oezbekistan in april 1991 een nieuw Unieverdrag voor de USSR ondertekend. Op 21 december 1991 trad de republiek toe tot het GOS en op 29 december 1991 werden rechtstreekse presidentsverkiezingen gehouden die door Islam Karimov – gewezen partijsecretaris van de Communistische Partij – met 86 % van de stemmen werden gewonnen. Onder de toenemende autoritaire leiding van Karimov werden oppositie en islamitische groepen fel aangepakt. Alle religieuze partijen werden verboden. Die repressieve aanpak kreeg veel internationale kritiek.

De grondwet van 1992 omschrijft Oezbekistan als een seculiere, democratische presidentiële republiek met een meerpartijenstelsel en een president. Ook werd de vrijheid van mening en de naleving van de mensenrechten gewaarborgd. Het bewind

zweemt echter meer naar een dictatuur. In feite bestaat er alleen de regeringspartij – de Democratische Volkspartij van Oezbekistan – en is oppositie verboden. De nieuwe grondwet verbood de afzetting van de president en gaf hem het recht het parlement – de Oly Majlis of Opperste Assemblee – te ontbinden. De president stelt de eerste minister en de ministers aan.

In 1995 werd het ambt van president Karimov bij referendum bekrachtigd tot 2000.

Oezbekistan omvat de autonome republiek Karakalpakstan, 11 provincies, 162 districten en 18 steden.

Samenwerking met Vlaanderen

Op 31 december 1991 werd Oezbekistan door België erkend en sedert 10 maart 1992 onderhouden beide landen diplomatieke betrekkingen. De diplomatieke post bevindt zich in Moskou. In november 1996 werden akkoorden gesloten over dubbele belasting en luchtvaart. In 1996 was er ook een verkenningmissie van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel (BDBH) met de gewesten.

Oezbekistan is geen prioritaire partner voor Vlaanderen maar wel voor de federale regering. Op 28 april 1998 werd het Partnerschaps- en samenwerkingsakkoord tussen de EU en Oezbekistan door de Vlaamse regering bekrachtigd en afgekondigd.

Samenwerking met andere landen en met internationale organisaties

Oezbekistan werd op 2 maart 1992 lid van de Verenigde Naties. Op 21 juni 1996 werd het Partnerschaps- en samenwerkingsakkoord tussen de EU en Oezbekistan in Firenze ondertekend. In afwach-

ting van de ratificatie werd op 17 juli 1996 een Interim-akkoord in gang gezet.

In juli 1994 trad Oezbekistan toe tot het Partnerschap voor de Vrede van de NAVO.

Oezbekistan trad eind december 1991 toe tot het Gemeenebest van Onafhankelijke Staten (GOS). In 1992 nam het deel aan een GOS-vredesmacht in Tadzjikistan waarmee het ook wou vermijden dat het daar heersend conflict zou overslaan naar Oezbekistan. In januari 1993 kondigden de staatshoofden van Kazachstan, Oezbekistan, Turkmenistan, Kirgizië en Tadzjikistan aan dat ze een “Unie van de Volken van Centraal-Azië” wilden oprichten, uit onvrede met de GOS. Samen met Kazachstan en Kirgizië verenigde Oezbekistan zich in 1997 in de Centraal-Aziatische Alliantie. In april 1999 stapte Oezbekistan uit het GOS.

Economische gegevens

Situatie

Oezbekistan is één van de armste GOS-landen : in 1991 leefde nagenoeg 80 % van de bevolking, voor het merendeel op het platteland, onder de armoedegrens. Anderzijds kent het land een zeer dynamische bevolkingsgroei en is ruim de helft van de ruim 22 miljoen inwoners jonger dan 20 jaar.

Hoewel de Oezbeekse statistieken niet erg betrouwbaar zijn, mag worden gesteld dat het economisch verval er minder erg is dan in de overige GOS-landen. Volgens het IMF beliep de inflatievoet in 1993 4.735 %. Het land slaagde er wel in die tot 11 % te beperken in 1998.

Op het economische vlak werden de volgende resultaten gehaald (EEMonitor) :

EBWO-cijfers (in %)	1992	1993	1994	1996	1997	1998
BNP	-11,0	-2,3	-4,2	-1,6	2,4	2,0
Industriële productie	-23,9	1,5	-3,4	-7,0	2,2	-
Werkloosheid	0,1	0,3	0,4	0,4	0,4	0,6
Begrotingstekort	-18,4	-10,4	-6,1	-7,3	-2,3	-3,8
Inflatie	1.210	4.735	891	80,0	16,0	11,0
BNP/hoofd (in \$)	1992 404	1994 725	1995 858	1996 840		
BNP afkomstig van :		1992	1997			
Landbouw		26,6	19,0			
Industrie		35,4	29,0			
Diensten		38,0	52,6			

Oezbekistan wil zijn natuurlijke rijkdommen en zijn toeristische mogelijkheden benutten en zelfvoorziening bereiken op het vlak van energie en voeding zodat het niet langer op Rusland en andere ex-USSR-landen aangewezen is. Zijn ingesloten ligging tussen de overige Centraal-Aziatische republieken met daar bovenop een gebrek aan infrastructuur maakt de zaken er niet gemakkelijker op. Voor de onontbeerlijke herstructureringen hoopt het land dan ook op internationale hulp en buitenlandse investeringen. De meest beloftevolle sectoren in dit opzicht zijn petroleum, gas, goud en agrovoeding. Ook op het gebied van infrastructuur en telecommunicatie is er werk aan de winkel. De bestaande industrieën moeten anderzijds diversifiëren en zich moderniseren.

Oezbekistan is geen gemakkelijke markt, de wetgeving is zeer onvolledig, een goede partner is moeilijk te vinden, betalingsmoeilijkheden zijn legio. Een interessante manier om de markt te benaderen zijn de projecten gefinancierd door internationale organisaties.

In de landbouw wordt het traditioneel systeem in beperkte mate geliberaliseerd, meer niet. De sovchozen, die ruim 80 % van de gronden centraliseren, werden "geprivatiseerd" maar hun werking is dezelfde gebleven. De producenten moeten nog steeds opgelegde productieprogramma's respecteren en aan de staat verkopen.

De landbouw nam in 1992 35,9 % van het BBP voor zijn rekening en is goed voor 30 % van de tewerkstelling. Hij wordt gedomineerd door de katoenteelt die 40 % van de landbouwgronden in beslag neemt. De landbouwproductie bestaat voor 70 % uit katoen. Oezbekistan is trouwens de derde

wereldproducent met ongeveer 4 miljoen ton jaarlijks (20 % van de wereldproductie). Slechts 10 à 12 % wordt in Oezbekistan verwerkt, de rest wordt uitgevoerd. Tot in 1992 nam Rusland 70 % van die export op (pasmunt voor energie). Sedertdien gaat de katoenuitvoer prioritair naar andere GOS-landen.

Voor zijn voeding is Oezbekistan nog steeds van het buitenland afhankelijk. Hoewel het land naar zelfvoorziening streeft, moet het momenteel nog twee derden van zijn graanverbruik invoeren. Ook een groot deel van vlees- en zuivelverbruik wordt ingevoerd. Groenten en fruit worden in voldoende hoeveelheden geproduceerd, maar zijn moeilijk aan de man te brengen. De overheid tracht buitenlandse hulp los te weken voor de ontplooiing van een verwerkingsnijverheid.

De energiesector is zeer belangrijk omdat hij de groei moet aantrekken en tegelijk het land moet bevrijden van zijn sterke afhankelijkheid van Rusland. De toestand verandert zeer snel. In 1994 importeerde Oezbekistan nog 3 miljoen ton petroleum uit Rusland maar in 1995 viel dit volume terug tot 70.000 ton. De lokale productie steeg volgens officiële bronnen van 2,8 miljoen ton in 1990 tot 4,1 miljoen ton in 1994. De zelfvoorziening in ruwe olie komt aldus stilaan in zicht maar toch zal ze niet mogelijk zijn zonder buitenlandse hulp. De Oezbeekse overheid heeft het licht op groen gezet voor de inbreng van buitenlands kapitaal in de petroleumnijverheid maar de informatie over de reserves is te ontoereikend om buitenlandse investeerders aan te trekken. In de petroleumraffinage zijn investeringen aan de gang, meer bepaald een project voor de bouw van een raffinaderij in Boechara.

Verwacht wordt dat Oezbekistan ook de gasinvoer zal stopzetten. De gasproductie is lichtjes toegenomen en de vooruitzichten zijn zeer goed. Het land voert reeds gas uit naar Kazachstan en andere buurlanden en wordt binnenkort wellicht één van de tien grootste wereldexporteurs. De elektriciteitsproductie kan de vraag niet volgen. De oorzaak daarvan is niet zozeer de slechte brandstoffenbevoorrading maar de staat waarin de installaties zich bevinden. Sommige centrales worden momenteel gerenoveerd of gemoderniseerd.

Oezbekistan bezit non-ferrometalen (koper, zink, lood, enzovoort) maar het mikt vooral op de goudwinning waarin buitenlandse investeerders zeer geïnteresseerd zijn. Oezbekistan staat zevende op de wereldranglijst en het verwacht zijn volume binnen enkele jaren te kunnen verdubbelen.

De nijverheidssector, die in 1992 28,5 % van het BBP voor zijn rekening nam, tracht zich te bevrijden van de vroegere dwang, maar bepaalde sectoren, zoals de vliegtuigfabriek van Tchakalov, kunnen niet overleven zonder integratie in het GOS.

Oezbekistan werd, zoals Kazachstan en Turkmenistan, uitgesloten uit de roebelzone en creëerde daarom zijn eigen munt, eerst in de vorm van een Somkoepon die echter zeer snel devalueerde. Op 1 juli 1994 werd dan de Som ingevoerd. Het bankstelsel wordt georganiseerd maar staat nog in de kinderschoenen.

Oezbekistan heeft slechts bij mondjesmaat privatiseringen doorgevoerd. Zij subsidiëren nog steeds de basisbehoeften als voeding, elektriciteit, transport.

In 1994 werd een zeer beknopte en weinig liberale wet op de buitenlandse investeringen uitgevaardigd. Buitenlandse investeerders houden zich voorlopig nog op de vlakte. Er werden een aantal joint ventures aangekondigd maar daarvan is nog niet veel terechtgekomen. Kredietlijnen werden geopend maar slechts weinige worden echt gebruikt. Medio 1994 beliepen de buitenlandse investeringen 1,5 tot 2 miljard US dollar. De belangrijkste is die van het Koreaanse Daewoo dat elektrische huishoudtoestellen en personenwagens produceert.

Ondanks de traagheid van de hervormingen wordt Oezbekistan als “van goede wil” beschouwd en ontving het land in januari 1995 een eerste krediet-schijf van het IMF (900 miljoen US dollar) onder het voorbehoud dat het de aangevatte hervormingen voortzet en dat de democratie bevordert wordt.

De Wereldbank is vooral actief in de landbouw, de irrigatie en de energie. Daarnaast verleent ze ook steun voor de watervoorziening en sanitaire voorzieningen ten behoeve van de bevolking die wordt getroffen door de uitdroging van het Aralmeer, als ook technische bijstand en hulp in de vorm van uitrusting voor de gezondheidssector. De Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO) legde vier prioritaire investeringssectoren vast : de katoen- en textielketen, de energiesector, het toerisme en de agrovoedingsnijverheid. De EBWO opende een kredietlijn van 60 miljoen US dollar voor de periode 1994-1996 voor de Nationale Bank van Oezbekistan, bestemd voor de ontplooiing van de privé-sector. Het TACIS-programma voor technische bijstand van de EU voor 1995 bevat acties in de ontwikkeling van het menselijk potentieel, steun aan de bedrijfswereld, land-

bouw en levensmiddelen en TEMPUS (ontwikkelingssteun voor het hoger onderwijs).

De buitenlandse handel is nog voor een groot deel in staatshanden, d.w.z. in handen van de inkoopcentrales van het ministerie van Buitenlandse Economische Betrekkingen. In- en uitvoer zijn onderworpen aan een systeem van licenties en quota waarover het ministerie beslist. Alle handel en meer bepaald de toegang tot de vreemde deviezen is door de staat gereguleerd.

In 1991 ging 89 % van de uitvoer naar de USSR en kwam 82 % van zijn invoer uit dit land. Deze verhouding is sterk gedaald, maar precieze cijfers zijn moeilijk vast te krijgen. Toch blijft het gewicht van Rusland en de ex-USSR vrij aanzienlijk ondanks de heroriëntering naar nieuwe partners. In 1994 zou de uitvoer in harde valuta 2,22 miljard US dollar belopen hebben en de invoer 2,48 miljard US dollar. De invoer bestaat vooral uit levensmiddelen en uitrustingsgoederen. Buiten het GOS zijn ze meestal afkomstig uit Zwitserland, China, Duitsland, Nederland en Turkije. De totale invoer werd in 1994 op 3,178 miljard US dollar geraamd, de uitvoer op 3,218 miljard US dollar.

Wat de BLEU-handel betreft, bedroeg de invoer in 1994 514,9 miljoen frank, waarvan voor 511,5 miljoen frank aan katoen, terwijl onze uitvoer slechts 299,5 miljoen frank bedroeg. Deze laatste bestond hoofdzakelijk uit levensmiddelen, producten van de chemische nijverheid en vervoermaterieel.

Maatregelen

Tot begin 1994 maakte de Oezbeekse regering geen aanstalten om hervormingen door te voeren. Ze bleef met milde hand kredieten uitdelen aan de staatsondernemingen en de kleinhandelsprijzen subsidiëren.

De structurele hervormingen krijgen maar moeilijk vat op het nog steeds zeer bureaucratisch en sovjetgeïnspireerd bestuursstelsel. De prijzen worden geleidelijk vrijgemaakt maar sommige, zoals die van energie en vervoer, worden nog altijd door de staat gecontroleerd. De katoenprijs werd slechts gedeeltelijk vrijgegeven en zou geleidelijk op de wereldprijzen afgestemd worden.

Van privatiseringen is nauwelijks sprake. Ze beperken zich tot de omvorming van de staatsondernemingen tot ondernemingen op aandelen, maar de kapitaalhouders en de manier van besturen zijn voor het overige onveranderd gebleven. De kleine

privatisering raakt niet uit de startblokken, de druk van de oligopolies is nog altijd enorm.

Het begrotingstekort blijkt sedert 1994 af te nemen.

II. SPECIFIEKE TOELICHTING BIJ DE OVEREENKOMST MET OEZBEKISTAN

1. Ontstaan van de overeenkomst

In de loop van 1996 werden de eerste afspraken gemaakt tussen het federale ministerie van Buitenlandse Zaken en de Oezbeekse overheid. De typeverdragstekst van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) werd aan de Oezbeekse partner voorgelegd, waarop hij schriftelijk opmerkingen formuleerde.

Oezbekistan is voor de Vlaamse regering geen prioritaire partner waarmee het Vlaamse Gewest een dergelijke overeenkomst inzake investeringen wenst te sluiten. Dit land komt niet voor in haar lijst van prioritaire landen. Het is wel een dergelijke prioriteit voor de federale regering.

In overeenstemming met de beslissing d.d. 9 juli 1996 van de Vlaamse regering, werd het federale ministerie van Buitenlandse Zaken gemachtigd om de onderhandelingen ook namens haar te voeren. Blijkbaar was dit ook het geval voor de twee andere Gewesten.

De onderhandelingen hebben plaatsgevonden in Brussel, op 5 en 6 mei 1997. Tijdens de onderhandelingen werden nog een paar amendementen aan de beperkt aangepaste BLEU-type-tekst aangebracht. Ze werden de tweede dag succesvol afgesloten met de parafering van de voorliggende verdragstekst.

2. Advies van de Raad van State

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste kamer heeft op 24 februari 2000 advies (ref. L.29.880/1) uitgebracht. Er werd een formele opmerking geformuleerd i.v.m. het opschrift van de goed te keuren overeenkomst. Er werd gevolg gegeven aan die opmerking.

3. Inhoud van de overeenkomst

Standaardtekst van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU)

Reeds gedurende meer dan dertig jaar sluit de BLEU overeenkomsten met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), om de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen te realiseren. Daarom hebben de leden van de BLEU een tekst goedgekeurd die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse regering die standaardtekst aanvaard.

Die zgn. BLEU-tekst bepaalt principieel dat elke verdragspartij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van een andere verdragspartij op zijn grondgebied toelaat (artikelen 1 en 2 van de BLEU-tekst). Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen. De bescherming vindt men terug in de artikelen 3 tot 6.

Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie en van meest begunstigde natie. Het sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationaal belang van de contracterende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoir is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade ingevolge geweld.

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen inzake investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 6 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

In artikel 8 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij werden gesloten, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 9 en 11 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen inzake de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 9 dat door een arbitrage-rechtscollege een definitieve en bindende uitspraak over het geschil wordt gedaan. Geen enkele contracterende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 11 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters wordt aangesteld. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde Staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen worden aangesteld, kan een partij zulk verzoek richten tot de Voorzitter of Ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Wat de bevordering van de investeringen betreft, kunnen nog de artikelen 7 en 10 vermeld worden, die de meest gunstige regels ervoor laten gelden. Artikel 7 bepaalt dit ten opzichte van de nationale wetgeving van de partijen en van de bestaande en toekomstige internationale of andere overeenkomsten tussen de partijen. Artikel 10 voorziet de clausule van de meest begunstigde natie.

Artikel 12 stelt de investeringen die aan deze overeenkomst voorafgaan gelijk met die na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden eveneens beschermd.

Artikel 13 bepaalt de duur en de inwerkingtreding van deze overeenkomst. Een termijn van tien jaar geldt, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt. De standaardovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking.

Afwijkingen van de standaardtekst van de BLEU

De BLEU-typetekst die als basis voor de onderhandelingen gebruikt werd, is die welke door de vorige Vlaamse regering goedgekeurd werd. Daarom worden in deze memorie enkel de voornaamste bepalingen vermeld van de voorliggende overeenkomst die afwijken van de typetekst.

In artikel 1, 1°, b werd de term “vennootschappen” vervangen door “ondernemingen”. Dit is een ruimere term die minder aanleiding kan geven tot uitsluiting van bepaalde investeringen van hun internationale bevordering en bescherming.

Dit is een voor de BLEU gunstige uitbreiding van het toepassingsgebied van dit investeringsakkoord ten opzichte van de typetekst.

Artikel 3, 2° voegt een bijkomende uitzondering op de bescherming en zekerheid van de investeringen in. Naast de openbare orde, kan de staatsveiligheid volgens deze overeenkomst een reden zijn voor de opheffing of schorsing van de verdragsrechtelijke bepalingen, met dien verstande dat elke onredelijke of discriminerende maatregel uitgesloten is. Deze bepaling is ongunstig voor de buitenlandse investeringen, maar de regeling blijft dankzij het verbod op een onredelijke of ongelijke behandeling toch aanvaardbaar.

In artikel 4, 2° i.v.m. de voorbereiding van de eigendomsbeperkende maatregelen wordt uitdrukkelijk verklaard dat de buitenlandse investeerders alleszins het recht hebben om die voorgenomen of getroffen maatregelen voor te leggen aan de rechtsmacht van de staat waar de investering werd gedaan. Deze bepaling is niet onmisbaar, maar ze dient toch de rechtszekerheid voor de investeerders.

Artikel 4, 3° m.b.t. de schadeloosstelling bepaalt dat ze wordt uitgekeerd in de munt van de staat waar de investering werd gedaan, zo niet in een andere omwisselbare munt. Dit betekent dat de Oezbeekse munt in aanmerking komt voor de schadevergoeding op voorwaarde dat hij convertibel is. Zulke bepaling is voor de investeerders minder gunstig dan de vervangen typebepaling die stelt dat de munt van de nationale staat van de betrokken investeerder het alternatief is voor een andere vrij verhandelbare munt. De verhandelbaarheid van de Oezbeekse munt is echter een minimale waarborg voor BLEU-investeerders.

Artikel 4, 4° wordt aangevuld met de woorden “of een andere regeling” voor het herstel van de schade die de buitenlandse investeerder lijdt ingevolge

een gewelddadige of rechtsopschortende toestand. Hij heeft hierdoor eveneens recht op een behandeling die minstens gelijk staat met die voor investeerders van de meest begunstigde (derde) natie, ook al gaat het niet om restitutie of schadevergoeding, maar b.v. om een gelijkwaardig herstel in natura dat geen restitutie is. Ook deze nieuwe bepaling vergroot de draagwijdte van dit akkoord.

Bovendien moet de behandeling door de verdragspartij waar de investering gedaan werd minstens gelijk staan met die van haar eigen onderdanen of met die van een investeerder van een derde staat, naargelang welke behandeling de gunstigste is. De aanvullende bepaling m.b.t. de investeerders met de Oezbeekse nationaliteit kan een extra bescherming bieden voor de investeerders uit de BLEU.

Artikel 5, 2° betreft de overmakingen door werknemers van een buitenlandse investeerder, die de nationaliteit van een andere verdragspartij hebben, naar hun land van herkomst. Het is in deze zin gewijzigd dat het woord “loon” vervangen werd door “verdiensden”. Dit betekent eveneens een eventueel grotere vrijheid van internationale betalingen.

In artikel 7 dat een algemene bepaling bevat over de regels toepasbaar op buitenlandse investeringen, wordt niet verwezen naar meer gunstige overeenkomsten die later tussen de verdragspartijen zouden gesloten worden. Dit betekent dat de gedane investeringen onder de toepassing van de voorliggende overeenkomst, de interne regelgeving van de partijen of andere gelijktijdig geldende verdragen tussen de partijen zouden vallen, welke van de drie soorten normen voor de investeerders de gunstigste zijn. Dit artikel is voor hen minder gunstig dan de typebepaling die ook latere overeenkomsten tussen deze partijen die gunstiger zijn dan de andere, laat prevaleren. Het is echter aanvaardbaar, want de uitwerking van zulke latere overeenkomsten is helemaal niet zeker.

Artikel 10 bevat de algemene clause van de meest begunstigde natie, zoals de typetekst ook luidt. In deze overeenkomst wordt opnieuw verwezen naar de behandeling van de eigen nationale investeerders : als die behandeling gunstiger is dan die van de investeerder van een derde staat, dan genieten de investeerders bedoeld in de overeenkomst dezelfde. Deze bijkomende bepaling vergroot de kans voor deze investeerders op een degelijke behandeling.

Artikel 13 over de inwerkingtreding en de duur van dit investeringsakkoord bevat in zijn eerste paragraaf een wijziging van de typetekst van de BLEU : in deze paragraaf wordt gesteld dat de

overeenkomst onmiddellijk in werking treedt, zodra de akten van ratificatie worden uitgewisseld, en niet een maand nadien. Deze wijziging van de typetekst vergt geen commentaar.

Over de slotformule voor de ondertekening van de overeenkomst valt nog aan te stippen dat dit internationaal akkoord werd opgemaakt in het Nederlands, het Frans, het Oezbeeks en het Engels. Deze laatste versie van de verdragstekst is doorslaggevend in geval van geschil over de interpretatie. Daarom wordt hierbij zowel de Engelse als de Nederlandse tekst ter beoordeling voorgelegd.

De voorgestelde beslissing i.v.m. de ondertekeningsmodaliteiten is in overeenstemming met het voorstel d.d. 16 februari 1995 van de Werkgroep gemengde verdragen. Dit voorstel houdt in dat de gemachtigden van de federale regering en de drie regionale regeringen zulke investeringsakkoorden in België medeondertekenen (ondertekeningsformule 1). In het buitenland ondertekent één gemachtigde voor de vier regeringen, die alle boven de handtekening vermeld worden (formule 2). Het voorstel van de Werkgroep werd door de leden van de interministeriële Conferentie voor buitenlands beleid (ICBB) goedgekeurd.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit,
Openbare Werken en Energie,*

Steve STEVAERT

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Gezondheid en Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Brusselse Aangelegenheden
en Ontwikkelingssamenwerking,*

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,*

Johan SAUWENS

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van Oezbekistan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Tashkent op 17 april 1998

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van Oezbekistan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Tashkent op 17 april 1998, zal volkomen uitwerking hebben.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,*

Steve STEVAERT

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Johan SAUWENS

De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

Dirk VAN MECHELEN

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 14 februari 2000 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van Oezbekistan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Tashkent op 17 april 1998", heeft op 24 februari 2000 het volgende advies gegeven :

In het opschrift en in artikel 2 van het voorontwerp dient het opschrift van de goed te keuren overeenkomst letterlijk en volledig te worden overgenomen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	staatsraden,
	J. SMETS,	
	G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de P. DEPUYDT, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. M. STERCK, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

D. VERBIEST

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit,
Openbare Werken en Energie,*

DE VLAAMSE REGERING,

Steve STEVAERT

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de
Vlaamse regering ;

Na beraadslaging ;

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Gezondheid en Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en
de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Bui-
tenlands Beleid en Europese Aangelegenheden is
ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij
het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in
te dienen, waarvan de tekst volgt :

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Brusselse Aangelegenheden
en Ontwikkelingssamenwerking,*

Bert ANCIAUX

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse
Economische Unie, enerzijds, en de regering van de
republiek Oezbekistan, anderzijds, inzake de we-
derzijdse bevordering en bescherming van investe-
ringen, ondertekend te Tashkent op 17 april 1998,
zal volkomen uitwerking hebben.

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

Brussel, 12 mei 2000.

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,*

Johan SAUWENS

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

BIJLAGE

OVEREENKOMST

TUSSEN

DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE,
enerzijds,

EN

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK OEZBEKISTAN,
anderzijds,

INZAKE DE WEDERZIJDSE BEVORDERING

EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN.

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE,
handelend zowel in eigen naam als in naam
van de Regering van het Groothertogdom Luxemburg,
krachtens bestaande overeenkomsten,
de Vlaamse Regering,
de Waalse Regering,
en de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, enerzijds,

en

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK OEZBEKISTAN, anderzijds,

(hierna te noemen "de Overeenkomstsluitende Partijen"),

verlangende hun economische samenwerking te versterken door voor investeringen door
onderdanen van de ene Overeenkomstsluitende Partij gunstige investeringsvoorwaarden te scheppen
op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

ARTIKEL 1

BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de term:

1. "investeerder":

a) de "onderdanen", met name elk natuurlijk persoon die volgens de wetgeving van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg of van de Republiek Oezbekistan wordt beschouwd als een onderdaan van het Koninkrijk België of van het Groothertogdom Luxemburg dan wel van de Republiek Oezbekistan;

b) de "ondernemingen", met name elke rechtspersoon die is opgericht in overeenstemming met de wetgeving van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg of van de Republiek Oezbekistan en waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is op het grondgebied van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg dan wel van de Republiek Oezbekistan.

2. "investerings": alle soorten vermogensbestanddelen en elke rechtstreekse of onrechtstreekse inbreng in speciën, natura of diensten, die worden geïnvesteerd of geherinvesteerd in welke economische sector ook.

Als investeringen in de zin van deze Overeenkomst gelden in het bijzonder, doch niet uitsluitend:

a) roerende en onroerende goederen, alsmede andere zakelijke rechten zoals hypotheeken, retentierechten, pandrechten, rechten van vruchtgebruik en soortgelijke rechten;

b) aandelen, maatschappelijke aandelen en alle andere vormen van deelneming, met inbegrip van minderheidsdeelnemingen dan wel onrechtstreekse deelnemingen, in bedrijven die zijn opgericht op het grondgebied van een der Overeenkomstsluitende Partijen;

c) obligaties, tegoeden en gelijk welke prestatie die economische waarde heeft;

d) auteursrechten, rechten van industriële eigendom, technische werkwijzen, handelsnamen en goodwill;

e) publiekrechtelijke of contractuele concessies, waaronder die tot het opsporen, ontwikkelen, winnen of exploiteren van natuurlijke rijkdommen.

Veranderingen in de rechtsvorm waarin vermogensbestanddelen en kapitaal werden geïnvesteerd of geherinvesteerd doen geen afbreuk aan de omschrijving ervan als "investering" als bedoeld in deze Overeenkomst.

3. "opbrengst": de bedragen die een investering oplevert, en met name, doch niet uitsluitend, winst, rente, vermogensaanwas, dividenden en royalty's.

4. "grondgebied":

het grondgebied van het Koninkrijk België en het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg en het grondgebied van de Republiek Oezbekistan evenals de zeegebieden, d.w.z. de gebieden op en onder zee die zich voorbij de territoriale wateren van de betreffende Staat uitstrekken en waarin laatstgenoemde, overeenkomstig het internationaal recht, soevereine rechten en rechtsmacht uitoefenen met het oog op de opsporing, de winning en het behoud van de natuurlijke rijkdommen.

ARTIKEL 2

BEVORDERING VAN INVESTERINGEN

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij bevordert investeringen van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied en laat zodanige investeringen toe in overeenstemming met haar wetgeving.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij staat in overeenstemming met haar wetgeving in het bijzonder het sluiten en uitvoeren van licentieovereenkomsten en overeenkomsten inzake commerciële, administratieve of technische bijstand toe, voor zover deze activiteiten verband houden met zodanige investeringen.

ARTIKEL 3

BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

1. Alle investeringen, zij het rechtstreekse of onrechtstreekse, door investeerders van een der Overeenkomstsluitende Partijen genieten op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partijen een eerlijke en rechtvaardige behandeling. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich de door haar aangegane verbintenissen ten aanzien van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij te allen tijde na te komen.

2. Onder voorbehoud van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde en voor de staatsveiligheid, genieten deze investeringen een voortdurende bescherming en zekerheid, met uitsluiting van elke onredelijke of discriminatoire maatregel die, in rechte of in feite, het beheer, de instandhouding, het gebruik, het genot of de liquidatie van deze investeringen zou kunnen belemmeren.

3. De in de eerste twee leden beschreven behandeling en bescherming moeten minstens gelijk zijn aan die welke de investeerders van een derde Staat genieten en ze mogen in elk geval niet minder gunstig zijn dan die waarin het internationaal recht voorziet.

4. Deze behandeling en bescherming strekken zich evenwel niet uit tot de voorrechten die een Overeenkomstsluitende Partij toekent aan de investeerders van een derde Staat op grond van zijn lidmaatschap van of associatie met een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of iedere andere vorm van regionale economische organisatie.

ARTIKEL 4

ONTEIGENING EN EIGENDOMSBEPERKING

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich geen enkele maatregel tot onteigening of nationalisatie noch enige andere maatregel te treffen die tot gevolg heeft dat aan de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij rechtstreeks of onrechtstreeks de hun toebehorende investeringen op haar grondgebied worden ontnomen.

2. Wanneer om redenen van openbaar nut, veiligheid of nationaal belang van het bepaalde in het eerste lid moet worden afgeweken, dienen de volgende voorwaarden te worden vervuld:

- a) de maatregelen worden genomen volgens een wettelijke procedure;
- b) de maatregelen zijn niet discriminatoir of in strijd met bijzondere verbintenissen;
- c) de maatregelen gaan vergezeld van voorzieningen voor de betaling van een billijke en reële schadeloosstelling.

De investeerders hebben in elk geval het recht maatregelen die hun investeringen kunnen aantasten voor te leggen aan de bevoegde rechtsmacht van de Staat waar de investering werd gedaan.

3. Het bedrag van de bovengenoemde schadeloosstelling komt overeen met de reële waarde van de investeringen op de dag voordat de maatregelen werden genomen of bekendgemaakt.

De bovengenoemde schadeloosstelling wordt uitgekeerd in de munt van de Staat waar de investering werd gedaan of in een andere omwisselbare munt. Ze moet onverwijld worden betaald en moet vrij kunnen worden overgemaakt. Ze levert rente op tegen een gewone commerciële rentevoet vanaf de datum van de vaststelling van het bedrag tot de datum van uitbetaling.

4. Aan investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij die verliezen lijden met betrekking tot hun investeringen wegens oorlog of een ander gewapend conflict, revolutie, een nationale noodtoestand of opstand op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, wordt door laatstgenoemde, wat de restitutie, schadevergoeding, schadeloosstelling of een andere regeling betreft, een behandeling toegekend die ten minste gelijk is aan die welke die Overeenkomstsluitende Partij aan de eigen onderdanen of aan investeerders van een derde Staat toekent, naar gelang van wat het gunstigst is.

5. Voor de in dit artikel behandelde kwesties verleent elke Overeenkomstsluitende Partij aan de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij een behandeling die ten minste gelijk is aan die welke investeerders van de meest begunstigde natie op haar grondgebied genieten en die in elk geval niet minder gunstig is dan die waarin het internationaal recht voorziet.

ARTIKEL 5

OVERMAKINGEN

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij de vrije overmaking van alle betalingen in verband met een investering. Deze omvatten in het bijzonder:

- a) bedragen bestemd om de investering tot stand te brengen, te behouden of uit te breiden;
- b) bedragen bestemd voor het nakomen van contractuele verbintenissen, met inbegrip van de bedragen die nodig zijn voor de terugbetaling van leningen, royalty's en andere betalingen voortvloeiend uit licenties, franchises, concessies en andere soortgelijke rechten, alsmede de bezoldiging van het geëxpatriëerd personeel;
- c) de opbrengst van investeringen;
- d) de opbrengst van de gehele of gedeeltelijke liquidatie van de investeringen, met inbegrip van meerwaarden of verhogingen van het geïnvesteerd kapitaal;
- e) de in toepassing van Artikel 4 uitgekeerde schadeloosstelling.

2. De onderdanen van elke Overeenkomstsluitende Partij die uit hoofde van een investering toelating hebben gekregen om op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij te werken, is het tevens toegestaan een passend deel van hun verdiensten over te maken naar hun land van herkomst.

3. De overmakingen gebeuren in vrij inwisselbare munt, tegen de koers die op de datum van overmaking van toepassing is op contante transacties in de gebruikte munt.

4. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent de toelating die vereist is om de overmaking onverwijld uit te voeren, zonder andere lasten dan de gebruikelijke taksen en kosten.

5. De in dit artikel vermelde waarborgen zijn ten minste gelijk aan die welke worden verleend aan investeerders van de meest begunstigde natie.

ARTIKEL 6

SUBROGATIE

1. Indien één der Overeenkomstsluitende Partijen of één van haar openbare instellingen een schadeloosstelling uitkeert aan haar eigen investeerders op grond van een voor een investering verleende waarborg, erkent de andere Overeenkomstsluitende Partij dat de eerstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij of de desbetreffende openbare instelling in de rechten van de investeerders is getreden.

2. In verband met de overgedragen rechten kan de andere Overeenkomstsluitende Partij jegens de verzekeraar die in de rechten van de schadeloosgestelde investeerders is getreden, de verplichtingen laten gelden die wettelijk of contractueel op de investeerders rusten.

ARTIKEL 7

TOEPASBARE REGELS

Wanneer een vraagstuk omtrent investeringen wordt geregeld bij deze Overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de een Overeenkomstsluitende Partij dan wel bij internationale overeenkomsten, kunnen de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

ARTIKEL 8

BIJZONDERE OVEREENKOMSTEN

Investeringsen waarvoor een bijzondere overeenkomst is gesloten tussen de ene Overeenkomstsluitende Partij en investeerders van de andere Partij zijn onderworpen aan de bepalingen van deze Overeenkomst en aan die van de bijzondere overeenkomst.

ARTIKEL 9

REGELING VAN INVESTERINGSGESCHILLEN

1. Van elk investeringsgeschil tussen een investeerder van de ene Overeenkomstsluitende Partij en de andere Overeenkomstsluitende Partij wordt schriftelijk kennis gegeven door de eerste partij die een vordering instelt. De kennisgeving gaat vergezeld van een behoorlijk toegelichte nota.

De partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen, indien nodig door deskundig advies in te winnen van een derde partij of anders door middel van bemiddeling tussen de Overeenkomstsluitende Partijen langs diplomatieke weg.

2. Wanneer de bij het geschil betrokken partijen niet rechtstreeks tot een minnelijke schikking zijn gekomen of het geschil niet door bemiddeling langs diplomatieke weg hebben kunnen regelen binnen zes maanden na ontvangst van de kennisgeving, wordt het, naar keuze van de investeerder, voorgelegd aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de Staat waar de investering werd gedaan, hetzij aan internationale arbitrage.

Elke Overeenkomstsluitende Partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming elk geschil aan zodanige arbitrage te onderwerpen. Deze toestemming houdt in dat beide Partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken.

3. In geval van internationale arbitrage, wordt het geschil naar keuze van de investeerder voorgelegd aan één van de volgende instellingen:

- een scheidsgerecht ad hoc, ingesteld volgens de arbitrage-regels van de Commissie van de Verenigde Naties voor Internationaal Handelsrecht (U.N.C.I.T.R.A.L.);

- het Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen (I.C.S.I.D.), dat is opgericht krachtens het Verdrag inzake de beslechting van geschillen met betrekking tot investeringen tussen Staten en onderdanen van andere Staten, dat op 18 maart 1965 te Washington voor ondertekening werd opengesteld, wanneer elke Staat die Partij is bij de onderhavige Overeenkomst partij is geworden bij bedoeld Verdrag. Zolang niet aan deze voorwaarde is voldaan, stemt elke Overeenkomstsluitende Partij ermee in dat het geschil aan arbitrage wordt onderworpen overeenkomstig de Regels betreffende de Aanvullende Voorziening.

- het Scheidsgerecht van de Internationale Kamer van Koophandel te Parijs;

- het Instituut voor Arbitrage van de Kamer van Koophandel te Stockholm.

Indien wordt overgegaan tot de arbitrageprocedure op initiatief van een Overeenkomstsluitende Partij, verzoekt die Partij de betrokken investeerder schriftelijk het scheidsgerecht aan te wijzen waaraan het geschil zal worden voorgelegd.

4. Geen van de bij een geschil betrokken Overeenkomstsluitende Partij, zal in enig stadium van de arbitrageprocedure of van de uitvoering van een scheidsrechterlijke uitspraak als verweer kunnen aanvoeren dat de investeerder die tegenpartij is bij het geschil, een vergoeding ter uitvoering van een verzekeringspolis of van de in Artikel 6 van deze Overeenkomst vermelde waarborg heeft ontvangen, die het geheel of een gedeelte van zijn verliezen dekt.

5. Het scheidsgerecht beslist op grond van het nationale recht, met inbegrip van de regels inzake wetsconflicten, van de Overeenkomstsluitende Partij die partij is bij het geschil en op het grondgebied waarvan de investering werd gedaan alsmede op grond van de bepalingen van deze Overeenkomst, van de bepalingen van de met betrekking tot de investering eventueel gesloten bijzondere overeenkomst en van de beginselen van internationaal recht.

6. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend voor de partijen bij het geschil. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich ertoe ze uit te voeren overeenkomstig haar nationale wetgeving.

ARTIKEL 10

NATIONALE BEHANDELING EN BEHANDELING VAN DE MEEST BEGUNSTIGDE NATIE

In alle aangelegenheden met betrekking tot de behandeling van investeringen genieten de investeerders van elke Overeenkomstsluitende Partij de behandeling die de andere Overeenkomstsluitende Partij aan haar eigen onderdanen of aan de investeerders van een derde Staat toekent, naar gelang van wat het gunstigst is.

ARTIKEL 11

GESCHILLEN TUSSEN DE OVEREENKOMSTSLUITENDE PARTIJEN BETREFFENDE DE UITLEGGING OF TOEPASSING VAN DEZE OVEREENKOMST

1. Geschillen betreffende de uitlegging of toepassing van deze Overeenkomst worden zoveel mogelijk langs diplomatieke weg beslecht.

2. Wanneer een geschil niet langs diplomatieke weg kan worden beslecht, wordt het voorgelegd aan een gemengde commissie die is samengesteld uit vertegenwoordigers van beide Partijen; de commissie zal binnen een redelijke termijn ingaan op het verzoek van de meest gerede Partij.

3. Indien het geschil niet kan worden beslecht door de gemengde commissie, wordt het op verzoek van een van de Overeenkomstsluitende Partijen aan een scheidsgerecht voorgelegd dat voor elk geval afzonderlijk op de volgende wijze wordt samengesteld:

Elke Overeenkomstsluitende Partij benoemt een scheidsman binnen een tijdspanne van twee maanden vanaf de datum waarop een der Overeenkomstsluitende Partijen de andere Overeenkomstsluitende Partij in kennis heeft gesteld van haar voornemen het geschil aan arbitrage te onderwerpen. Binnen twee maanden na hun benoeming benoemen de twee scheidsmannen in onderling overleg een onderdaan van een derde Staat tot voorzitter van het scheidsgerecht.

Indien deze termijnen worden overschreden, kan een der Overeenkomstsluitende Partijen de President van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoeming(en) te verrichten.

Indien de Voorzitter van het Internationale Gerechtshof onderdaan is van een Overeenkomstsluitende Partij of van een Staat waarmee een der Overeenkomstsluitende Partijen geen diplomatieke banden heeft of indien hij om een andere reden verhinderd is genoemde functie uit te oefenen, wordt de Vice-President van het Internationale Gerechtshof verzocht de benoeming(en) te verrichten.

4. Het aldus samengesteld scheidsgerecht stelt zijn eigen procedureregels vast. Het doet uitspraak bij meerderheid van stemmen; de uitspraken zijn onherroepelijk en bindend voor de Overeenkomstsluitende Partijen.

5. Elke Overeenkomstsluitende Partij draagt de kosten van de door haar benoemde scheidsman. De kosten die voortvloeien uit de benoeming van de derde scheidsman en de ambtelijke kosten van het gerecht worden gelijkelijk door de Overeenkomstsluitende Partijen gedragen.

ARTIKEL 12

VORIGE INVESTERINGEN

Deze Overeenkomst is eveneens van toepassing op investeringen die vóór de inwerkingtreding van deze Overeenkomst werden gedaan door investeerders van een Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, in overeenstemming met de wetten en voorschriften van laatstgenoemde.

ARTIKEL 13

INWERKINGTREDING EN DUUR

1. Deze Overeenkomst treedt in werking zodra de Overeenkomstsluitende Partijen de akten van bekrachtiging hebben uitgewisseld. Ze blijft van kracht gedurende een tijdvak van tien jaar.

2. Tenzij ten minste zes maanden vóór de datum van het verstrijken van de geldigheidsduur door een van beide Overeenkomstsluitende Partijen mededeling van beëindiging is gedaan, wordt deze Overeenkomst telkens voor een tijdvak van tien jaar stilzwijgend verlengd, met dien verstande dat elke Overeenkomstsluitende Partij zich het recht voorbehoudt de Overeenkomst te beëindigen met inachtneming van een opzegtermijn van ten minste zes maanden vóór de datum van het verstrijken van de lopende termijn van geldigheid.

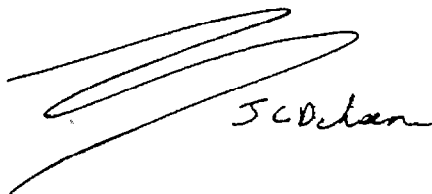
3. Ten aanzien van investeringen die vóór de datum van beëindiging van de Overeenkomst zijn gedaan, blijft deze van kracht gedurende een tijdvak van tien jaar vanaf de datum van beëindiging.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende vertegenwoordigers, daartoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Tashkent op 17 April 1998 in twee oorspronkelijke exemplaren in de Nederlandse, de Franse, de Engelse en de Oezbeekse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil in uitlegging is de Engelse tekst doorslaggevend.

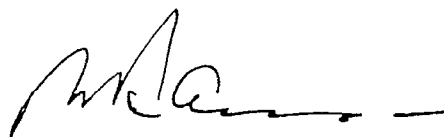
VOOR DE BELGISCH-
LUXEMBURGSE
ECONOMISCHE UNIE:

Voor de Regering van het Koninkrijk België
handelend zowel in eigen naam
als in naam van de Regering van
het Groothertogdom Luxemburg:
Voor de Vlaamse Regering:
Voor de Waalse Regering:
Voor de Regering van het Brusselse
Hoofdstedelijke Gewest:

J.L. Dehaene
Eerste Minister

VOOR DE REGERING
VAN DE REPUBLIEK
OEZBEKISTAN:

Karimov
President

A G R E E M E N T

B E T W E E N

THE BELGO-LUXEMBURG ECONOMIC UNION,
on the one hand,

A N D

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN,
on the other hand,

**ON THE RECIPROCAL PROMOTION AND
PROTECTION OF INVESTMENTS.**

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM,
acting both in its own name and in the name
of the Government of the Grand-Duchy of Luxemburg,
by virtue of existing agreements,
the Walloon Government,
the Flemish Government,
and the Government of the Region of Brussels-Capital,
on the one hand,

and

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN,
on the other hand

(hereinafter referred to as "the Contracting Parties"),

desiring to strengthen their economic cooperation by creating favourable conditions for investments
by nationals of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

ARTICLE 1

DEFINITIONS.

For the purpose of this Agreement,

1. The term "investors" shall mean :

- a) the "nationals", i.e. any natural person who, according to the legislation of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Uzbekistan, is considered as a citizen of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Uzbekistan respectively;
- b) the "companies", i.e. any legal person constituted in accordance with the legislation of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Uzbekistan and having its registered office in the territory of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Uzbekistan respectively.

2. The term "investments" shall mean any kind of assets and any direct or indirect contribution in cash, in kind or in services, invested or reinvested in any sector of economic activity.

The following shall more particularly, though not exclusively, be considered as investments for the purpose of this Agreement :

- a) movable and immovable property as well as any other rights in rem, such as mortgages, liens, pledges, usufruct and similar rights;
- b) shares, corporate rights and any other kind of shareholdings, including minority or indirect ones, in companies constituted in the territory of one Contracting Party;
- c) bonds, claims to money and to any performance having an economic value;
- d) copyrights, industrial property rights, technical processes, trade names and good will;
- e) concessions granted under public law or under contract, including concessions to explore, develop, extract or exploit natural resources.

Changes in the legal form in which assets and capital have been invested or reinvested shall not affect their designation as "investments" for the purpose of this Agreement.

3. The term "incomes" shall mean the proceeds of an investment and shall include in particular, though not exclusively, profits, interests, capital increases, dividends and royalties.

4. The term "territory" shall apply to the territory of the Kingdom of Belgium, to the territory of the Grand-Duchy of Luxemburg and to the territory of the Republic of Uzbekistan, as well as to the maritime areas, i.e. the marine and underwater areas which extend beyond the territorial waters, of

the States concerned and upon which the latter exercise, in accordance with international law, their sovereign rights and their jurisdiction for the purpose of exploring, exploiting and preserving natural resources.

ARTICLE 2

PROMOTION OF INVESTMENTS.

1. Each Contracting Party shall promote investments in its territory by investors of the other Contracting Party and shall accept such investments in accordance with its legislation.
2. In particular, each Contracting Party shall authorize in accordance with its legislation the conclusion and the fulfilment of licence contracts and commercial, administrative or technical assistance agreements, as far as these activities are in connection with such investments.

ARTICLE 3

PROTECTION OF INVESTMENTS.

1. All investments, whether direct or indirect, made by investors of one Contracting Party shall enjoy a fair and equitable treatment in the territory of the other Contracting Party. Each Contracting Party undertakes to ensure at all times that the commitments it has entered into vis-a-vis investors of the other Contracting Party shall be observed.
2. Except for measures required to maintain public order and state security, such investments shall enjoy continuous protection and security, i.e. excluding any unjustified or discriminatory measure which could hinder, either in law or in practice, the management, maintenance, use, possession or liquidation thereof.
3. The treatment and protection referred to in paragraphs 1 and 2 shall at least be equal to those enjoyed by investors of a third State and shall in no case be less favourable than those recognized under international law.
4. However, such treatment and protection shall not cover the privileges granted by one Contracting Party to the investors of a third State pursuant to its participation in or association with a free trade zone, a customs union, a common market or any other form of regional economic organization.

ARTICLE 4

DEPRIVATION AND LIMITATION OF OWNERSHIP.

1. Each Contracting Party undertakes not to adopt any measure of expropriation or nationalization or any other measure having the effect of directly or indirectly dispossessing the investors of the other Contracting Party of their investments in its territory.

2. If reasons of public purpose, security or national interest require a derogation from the provisions of paragraph 1, the following conditions shall be complied with:

- a) the measures shall be taken under due process of law;
- b) the measures shall be neither discriminatory, nor contrary to any specific commitments;
- c) the measures shall be accompanied by provisions for the payment of a adequate and effective compensation.

In any case investors will be entitled to submit the measures affecting their investments to the competent jurisdiction of the State where the investment was made.

3. The compensation mentioned above, shall amount to the actual value of the investments on the day before the measures were taken or became public.

The compensation mentioned above, shall be paid in the currency of the State in which the investment has been made or in any other convertible currency. It shall be paid without delay and shall be freely transferable. It shall bear interest at the normal commercial rate from the date of the determination of its amount until the date of its payment.

4. Investors of one Contracting Party whose investments suffer losses owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency or revolt in the territory of the other Contracting Party shall be granted by the latter Contracting Party a treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, at least equal to that which the latter Contracting Party grants to its own nationals or to investors of any third State whichever is the most favourable.

5. In respect of matters dealt with in this Article, each Contracting Party shall grant to the investors of the other Contracting Party a treatment which shall at least be equal to that granted in its territory to the investors of the most favoured nation. This treatment shall in no case be less favourable than that recognized under international law.

ARTICLE 5

TRANSFERS.

1. Each Contracting Party shall grant to investors of the other Contracting Party the free transfer of all payments relating to an investment, including more particularly :

- a) amounts necessary for establishing, maintaining or expanding the investment;
- b) amounts necessary for payments under a contract, including amounts necessary for repayment of loans, royalties and other payments resulting from licences, franchises, concessions and other similar rights, as well as salaries of expatriate personnel;
- c) proceeds from investments;
- d) proceeds from the total or partial liquidation of investments, including capital gains or increases in the invested capital;
- e) compensation paid pursuant to Article 4.

2. The nationals of each Contracting Party who have been authorized to work in the territory of the other Contracting Party in connection with an investment shall also be permitted to transfer an appropriate portion of their earnings to their country of origin.

3. Transfers shall be made in a freely convertible currency at the rate applicable on the day transfers are made to spot transactions in the currency used.

4. Each Contracting Party shall issue the authorizations required to ensure that the transfers can be made without undue delay, with no other expenses than the usual taxes and costs.

5. The guarantees referred to in this Article shall at least be equal to those granted to the investors of the most favoured nation.

ARTICLE 6

SUBROGATION.

1. If one Contracting Party or any public institution of this Party pays compensation to its own investors pursuant to a guarantee providing coverage for an investment, the other Contracting Party shall recognize that the former Contracting Party or the public institution concerned is subrogated into the rights of the investors.

2. As far as the transferred rights are concerned, the other Contracting Party shall be entitled to invoke against the insurer who is subrogated into the rights of the indemnified investors the obligations of the latter under law or contract.

ARTICLE 7

APPLICABLE REGULATIONS.

If an issue relating to investments is covered both by this Agreement and by the national legislation of one Contracting Party or by international conventions, the investors of the other Contracting Party shall be entitled to avail themselves of the provisions that are the most favourable to them.

ARTICLE 8

SPECIFIC AGREEMENTS.

Investments made pursuant to a specific agreement concluded between one Contracting Party and investors of the other Party shall be covered by the provisions of this Agreement and by those of the specific agreement.

ARTICLE 9

SETTLEMENT OF INVESTMENT DISPUTES.

1. Any investment dispute between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party shall be notified in writing by the first party to take action. The notification shall be accompanied by a sufficiently detailed memorandum.

As far as possible, the Parties shall endeavour to settle the dispute through negotiations, if necessary by seeking expert advice from a third party, or by conciliation between the Contracting Parties through diplomatic channels.

2. In the absence of an amicable settlement by direct agreement between the parties to the dispute or by conciliation through diplomatic channels within six months from the notification, the dispute shall be submitted, at the option of the investor, either to the competent jurisdiction of the State where the investment was made, or to international arbitration.

To this end, each Contracting Party agrees in advance and irrevocably to the settlement of any dispute by this type of arbitration. Such consent implies that both Parties waive the right to demand that all domestic administrative or judiciary remedies be exhausted.

3. In case of international arbitration, the dispute shall be submitted for settlement by arbitration to one of the hereinafter mentioned organizations, at the option of the investor:

- an ad hoc arbitral tribunal set up according to the arbitration rules laid down by the United Nations Commission on International Trade Law (U.N.C.I.T.R.A.L.) ;
- the International Centre for the Settlement of Investment Disputes (I.C.S.I.D.), set up by the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States, opened for signature at Washington on March 18, 1965, when each State party to this Agreement has become a party to the said Convention.

As long as this requirement is not met, each Contracting Party agrees that the dispute shall be submitted to arbitration pursuant to the Rules of the Additional Facility of the I.C.S.I.D.

- the Arbitral Court of the International Chamber of Commerce in Paris;
- the Arbitration Institute of the Chamber of Commerce in Stockholm.

If the arbitration procedure has been introduced upon the initiative of a Contracting Party, this Party shall request the investor involved in writing to designate the arbitration organization to which the dispute shall be referred.

4. At any stage of the arbitration proceedings or of the execution of an arbitral award, none of the Contracting Parties involved in a dispute shall be entitled to raise as an objection the fact that the investor who is the opposing party in the dispute has received compensation totally or partly covering his losses pursuant to an insurance policy or to the guarantee provided for in Article 6 of this Agreement.

5. The arbitral tribunal shall decide on the basis of the national law, including the rules relating to conflicts of law, of the Contracting Party involved in the dispute in whose territory the investment has been made, as well as on the basis of the provisions of this Agreement, of the terms of the specific agreement which may have been entered into regarding the investment, and of the principles of international law.

6. The arbitral awards shall be final and binding on the parties to the dispute. Each Contracting Party undertakes to execute the awards in accordance with its national legislation.

ARTICLE 10

NATIONAL AND MOST FAVOURED NATION TREATMENT.

In all matters relating to the treatment of investments the investors of each Contracting Party shall enjoy the treatment which the other Contracting Party grants to its own nationals or to investors of any third State, whichever is the most favourable.

ARTICLE 11

DISPUTES BETWEEN THE CONTRACTING PARTIES RELATING TO THE
INTERPRETATION OR APPLICATION OF THIS AGREEMENT.

1. Any dispute relating to the interpretation or application of this Agreement shall be settled as far as possible through diplomatic channels.
2. In the absence of a settlement through diplomatic channels, the dispute shall be submitted to a joint commission consisting of representatives of the two Parties; this commission shall convene without undue delay at the request of the first party to take action.

3. If the joint commission cannot settle the dispute, the latter shall be submitted, at the request of either Contracting Party, to an arbitration court set up as follows for each individual case:

Each Contracting Party shall appoint one arbitrator within a period of two months from the date on which either Contracting Party has informed the other Party of its intention to submit the dispute to arbitration. Within a period of two months following their appointment, these two arbitrators shall appoint by mutual agreement a national of a third State as chairman of the arbitration court.

If these time limits have not been complied with, either Contracting Party shall request the President of the International Court of Justice to make the necessary appointment(s).

If the President of the International Court of Justice is a national of either Contracting Party or of a State with which one of the Contracting Parties has no diplomatic relations or if, for any other reason, he cannot exercise this function, the Vice-President of the International Court of Justice shall be requested to make the appointment(s).

4. The court thus constituted shall determine its own rules of procedure. Its decisions shall be taken by a majority of the votes; they shall be final and binding on the Contracting Parties.

5. Each Contracting Party shall bear the costs resulting from the appointment of its arbitrator. The expenses in connection with the appointment of the third arbitrator and the administrative costs of the court shall be borne equally by the Contracting Parties.

ARTICLE 12

PREVIOUS INVESTMENTS.

This Agreement shall also apply to investments made before its entry into force by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party in accordance with the latter's laws and regulations.

ARTICLE 13

ENTRY INTO FORCE AND DURATION.

1. This Agreement shall enter into force when the exchange of the instruments of ratification by the Contracting Parties shall be completed. The Agreement shall remain in force for a period of ten years.
2. Unless notice of termination is given by either Contracting Party at least six months before the expiry of its period of validity, this Agreement shall be tacitly extended each time for a further period of ten years, it being understood that each Contracting Party reserves the right to terminate the Agreement by notification given at least six months before the date of expiry of the current period of validity.
3. Investments made prior to the date of termination of this Agreement shall be covered by this Agreement for a period of ten years from the date of termination.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned representatives, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at, on 17 April 1998..., in two original copies, each in the English, French, Dutch and Uzbek languages, all texts being equally authentic. The text in the English language shall prevail in case of difference of interpretation.

FOR THE BELGO-LUXEMBURG
ECONOMIC UNION :

FOR THE GOVERNMENT
OF THE REPUBLIC OF
UZBEKISTAN :

For the Government of the Kingdom of Belgium
acting both in its own name and in the
name of the Government of the
Grand-Duchy of Luxemburg :
For the Walloon Government :
For the Flemish Government :
For the Government of the
Region of Brussels-Capital :

J. L. Dehaene
Prime Minister

Karimov
President